

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/191/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213216044
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4213216044.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Eriky Madarászovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovaným: 1/ Z.-K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. X/XX, XXX XX A., a 2/ D. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. A. XX/XX, XXX XX A., o zaplatenie sumy 1.417,50 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 8C/230/2014-116 zo dňa 25.11.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1.417,50 eura s príslušenstvom na tom základe, že jeho právny predchodca - Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorá mu pohľadávku postúpila zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 - uzatvoril so žalovanými dňa 28.04.2006 zmluvu o úvere č. 0212205972, ktorou im bol poskytnutý úver vo výške 57.000 Sk so splatnosťou 96 mesiacov v splátkach po 949 Sk, pričom konečná splatnosť bola určená dňom 20.04.2014. Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že predmetná zmluva o úvere bola skutočne uzatvorená tak, ako uvádzal žalobca, a zároveň mal za preukázanú aj zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012, kedy postupca postúpil na postupníka pohľadávky so všetkými právami a výhodami. Žalovaní počas konania nič nenamietali a na svoju obranu žiadne dôkazy nenavrhovali. Posudzovaný právny vzťah strán sporu súd posúdil ako vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou, keďže pôvodný veriteľ bol v postavení dodávateľa a žalovaní boli v postavení spotrebiteľa, a na daný vzťah aplikoval ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktoré si vyložil v súlade s obsahom a účelom európskej ochrany spotrebiteľov obsiahnutých v príslušných smerniciach. Svoje rozhodnutie odôvodnil aj s odkazom na ustanovenie § 2 písm. a),b), § 3 ods. ods. 1,2, § 4 ods. 1,5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tiež o ustanovenia Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej o ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) ako aj o ustanovenie § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka. Súd z prílohy k zmluve o postúpení zo dňa 27.09.2012 zistil, že už v tento deň bol počet dní omeškania 1213, čo je viac ako 3 roky. Vzhľadom na to konštatoval, že nárok zo zmluvy o úvere bol premlčaný už v čase postúpenia pohľadávky, lebo žaloba bola podaná až dňa 24.07.2013. O trovách konania súd rozhodol podľa 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, účinného do 30.06.2016 (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“ alebo „OSP“) tak, že úspešným žalovaným náhradu trov nepriznal, pretože im žiadne nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu, resp. zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci, ako aj nedostatočné zistenie skutkového stavu. Uviedol, že súd pri posudzovaní premlčania vychádzal z počtu dní omeškania, ako údaju uvedeného v prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok. Tento údaj vyjadruje počet dní, ktoré uplynuli od splatnosti splátky, s ktorou sa žalovaní dostali prvýkrát do omeškania. Uvedený počet dní nemožno spájať s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu a ani s iným právnym úkonom, na základe ktorého by došlo k splatnosti všetkých splátok úveru do budúcnosti. Veriteľovi vzniklo právo pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, ale toto právo nevyužil a k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti žalobca pristúpil až podaním zo dňa 16.10.2012 pre nesplnenie splátky, ktorá využitiu tohto práva predchádzala po dobu 3 mesiacov, t.j. splátky splatnej dňa 20.07.2012. Žalobca trval na tom, že ide o právny vzťah založený podľa Obchodného zákonníka, podľa ktorého je všeobecná premlčacia doba štvorročná. Pri aplikácii ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka je nesporné, že pri plnení v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatenie celého dlhu len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Zároveň podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak veriteľ toto svoje oprávnenie k zosplateniu celého dlhu nevyužije, plynie premlčacia doba pre každú splátku samostatne. Súd prvej inštancie podľa žalobcu aplikoval nesprávny právny predpis a tento právny predpis navyše aj nesprávne interpretoval. Keďže premlčacia doba v tomto prípade začala plynúť dňa 05.11.2012, uplynula by až dňa 05.11.2016. Žaloba bola podaná na súd dňa 24.07.2013, a teda jeho právo premlčané nie je. Čo sa týka posúdenia premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka, poukázal aj na niektoré iné súdne rozhodnutia. Okrem toho žalobca namietal aj aplikáciu ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, účinného až od 01.06.2014, v dôsledku čoho súd porušil zásadu stanovenú v čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

3. Žalovaní sa k odvolaniu nevyjadrili.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Súd prvej inštancie v tejto veci aplikoval ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol dňom 1. júla 2016 zrušený Civilným sporovým poriadkom, čo znamená, že odvolací súd už vo veci rozhodoval v čase účinnosti Civilného sporového poriadku, a teda v konaní postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáha zaplata sumy 1.417,50 eura s príslušenstvom. V žalobe uviedol, že pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 27.09.2012 so Slovenskou sporiteľňou, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, ako postupcom, pričom tento pôvodný veriteľ so žalovanými 1./2/ uzatvoril dňa 28.04.2006 zmluvu o úvere č. 0212205972 s výškou úveru 57.000 Sk, s dohodnutou dobou splatnosti 96 mesiacov a s poslednou splátkou splatnou dňa 20.04.2014 s odkazom na ustanovenie § 497 až § 507 Obchodného zákonníka. Žalobca v konaní uvádzal, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred dňom 01.01.2008 sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Pohľadávka mu mala byť postúpená v celkovej výške 2.698,66 eura, pozostávajúcej z istiny 2.176,72 eura, riadneho úroku 274,03 eura, úroku z omeškania 206,05 eura a ostatného príslušenstva 41,86 eura. Žalobou si uplatnil splátky úveru splatné od 20.08.2010 do 20.04.2014, teda 45 dohodnutých splátok úveru vo výške po 31,50 eura, spolu s 8,75% úrokmi z omeškania z každej splátky s počiatkom odo dňa splatnosti tej - ktorej splátky do 04.11.2012 a 8,75% úroky z omeškania zo sumy 1.417,50 eura od 05.11.2012 do zaplata. Podľa žalobcu splátky pôvodne splatné od 20.11.2012 do 20.04.2014 sa stali splatnými dňa 04.11.2012, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

7. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní žalobcu urobil záver, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý zamietol žalobu z dôvodu premlčania práva žalobcu, nie je preskúmateľné pre nedostatok dôvodov a nezodpovedá požiadavke presvedčivosti súdneho rozhodnutia (§ 157 ods. 2 OSP), a to najmä v časti odôvodnenia týkajúceho sa úsudku o premlčaní uplatnenej pohľadávky a v časti absentujúceho hodnotenia námietok žalovaného 1/ vo veci samej. Záver o premlčaní súd vyvodil z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012, podľa ktorej už v tento deň bol počet dní omeškania 1213, čo je viac ako 3 roky, a s poukazom na to - na podklade „novely zákona o spotrebiteľovi účinnej od 1.6.2014“ - žalobu zamietol, lebo uplatnený nárok bol premlčaný už v čase 27.09.2012 a žaloba bola podaná až 24.07.2013. Odvolací súd s ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania takýto záver zatiaľ nepovažuje za správny a ani správne odôvodnený.

8. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozsudku nijako nevysporiadal so stanoviskom žalovaného 1/, ktoré vo veci podal listom zo dňa 12.06.2015. V ňom výslovne uviedol, že pôvodný veriteľ splatnosť úveru voči nemu nevyhlásil a ani ho nevyzval na splatenie zvyšnej časti úveru; žalobca teda podľa neho nepreukázal výšku záväzku a ani porušenie zmluvných podmienok. Podľa neho banka - podľa bodu 7.6.1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok - bola síce oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, no úver postúpila bez vyhlásenia splatnosti a tým porušila zmluvu. Namietal teda, že postúpenie nie je platné a žalobu podala osoba, ktorá v spore nie je aktívne legitimovaná. Okrem toho namietal, že zmluva o úvere neobsahuje všetky zákonné náležitosti podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ak takáto zmluva neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň poukázal aj na ďalšie ustanovenia citovaného zákona. Pri námietke neplatnosti dojednania úrokov a poplatkov zmätočne citoval aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (bez označenia zákona jeho číslom), ktorý však v čase uzavretia zmluvy o úvere medzi žalovanými a Slovenskou sporiteľňou, a.s., ešte nebol účinný.

9. Pokiaľ teda žalovaný 1/ výslovne namietal neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z dôvodu porušenia ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“) súd prvej inštancie bol povinný sa tým zaoberať na podklade ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je (absolútne) neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky (27.09.2012) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

10. S ohľadom na citované zákonné ustanovenie v nadväznosti na námietku žalovaného 1/ sa súd mal zaoberať tým, či žalobca, na ktorom spočíva dôkazné bremeno, listinnými dôkazmi (ktoré mu pri postúpení banka bola povinná odovzdať) dostatočne preukázal, že banka pred postúpením pohľadávky vyzvala oboch žalovaných na zaplatenie niektorej časti ich peňažného záväzku, v dôsledku čoho by boli s platením dlhu obaja v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a či následne žalobcovi postúpila svoju pohľadávku zodpovedajúcu len tomuto peňažnému záväzku. Ak totiž banka postúpila svoju pohľadávku žalobcovi bez splnenia zákonnej povinnosti písomnej výzvy a vo výške nad rámec v tom čase dlžných súm, potom bolo potrebné súdom prvej inštancie zhodnotiť súlad takéhoto právneho úkonu postúpenia pohľadávky so zákonom a urobiť záver o platnosti či neplatnosti takéhoto právneho úkonu (§39, §525 ods.2 Občianskeho zákonníka), a to v nadväznosti na ustanovenie § 17 ods. 1,2

zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky.

11. Keďže s ohľadom na uvedené neboli v tejto veci dané podmienky ani na potvrdenie napadnutého rozsudku a ani na jeho zmenu, odvolací súd tento rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec podľa § 391 ods. 2 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie najskôr posúdi dôvodnosť vyššie opísanej námietky žalovaného 1/, posúdi platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky žalobcovi a v prípade zistenia, že tento právny úkon je absolútne neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka), žalobe nebude môcť vyhovieť z dôvodu, že na základe neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávky žalobca nemohol platne nadobudnúť právo na zaplatenie dlhu zo zmluvy o úvere voči žalovaným, t.j. že nebol nositeľom práva a teda nebol aktívne legitimovaný. V prípade opačného záveru (platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky) opätovne posúdi uplatnenie práva žalobcu v rámci premlčacej doby z hľadiska ustanovenia § 100 ods. 1, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka a § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, a ak ustáli premlčanie práva žalobcu, tento svoj záver nebude opierať o počet dní zrejmých zo zmluvy o postúpení pohľadávky, ale jasne vyloží, že došlo k premlčaniu práva, kedy sa žalovaní 1/,2/ dostali do omeškania s platením dlhu, resp. jeho jednotlivých splátok a kedy veriteľ mohol svoje právo na súde vykonať po prvý raz. Svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby zodpovedalo požiadavke presvedčivosti a prekúmateľnosti (§ 220 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí v zmysle § 396 ods. 3 CSP rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov konania odvolacieho.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).